

den for den uhyggelige Tilstand over paa Regjeringen. Det er efter min Formening af ingen Betydning, hvem der er Skyld dert; thi Spørgsmaalet er aldeles utvivlsomt — dette, at Ribe for Tiden befinder sig i en saadan Stilling, at den, dersom man ikke kommer den tilhjælp, fremdeles vil vedblive at gaa tilbage, og Forslaget her gaar ud paa at standse denne Tilbagegang, forsaavidt angaar Kommuniens og Havnens Indtægter og Udgifter. Naar et æret Medlem har spurgt mig, hvad jeg egentlig tænkte paa ved disse større Foretagender, da skal jeg svare, at jeg hovedsageligt har tænkt mig det Samme som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (A. Hage), nemlig at Kommunen, istedetfor at den hidtil som Garant har maattet give 2 til 3,000 Rd. om Aaret fra sig til at dække Gjælden med, skal kunne anvende disse 2 til 3,000 Rd. til Indvinding af Land, som den hidtil har gjort. Jeg nærer nemlig heller ikke nogensomhelst Tvivl om, at der i og ved Ribe ligger en meget betydelig Rigdomskilde i de Enge, der kunne skaffes tilveie. Naar det ærede Medlem for Ribe (Krusse) talte om en Sluse, tilstaar jeg, at jeg ikke kender det Mindste til denne Plan, undtagen forsaavidt jeg har hørt det ærede Medlem omtale den. Der synes iøvrigt paa ingen Måde at være nogen fuldstændig Enighed i Ribe og dens Omegn om, hvad der skal gøres, og jeg tror derfor ikke, at Tidspunktet er kommet til at gøre storartede og kostbare Foretagender der, men vel, at der kan være Anledning til at ordne Forholdene saaledes, at Ribe Kommune selv bliver istand til at udvide de Landvindinger, som den hidtil har foretaget. — Naar der nu er Spørgsmaal om, hvorvidt det, der her foreslaas, er en Gave eller ikke, da er det jo netop stillet, saaledes som det er stillet, fordi den Mulighed, som Ingen af os vil opgive, at den kunde faae sit gamle Op-land tilbage, er tilstede, og det vil altsaa, naar 5 Aar ere gaaede, være at tage under Overveielse igjen, hvorvidt man tør stille Fordringer til Ribe om, at den skal afdrage og forrente dette Beløb, jeg siger, hvorvidt det vil være billigt, retfærdigt og overkommeligt for Ribe Havnekasse at gjøre det, hvorimod man

ikke har troet, at der for Tiden var Anledning til strax at opgive ethvert Krav derpaa, hvad muligen bedre Tider og bedre Forhold ikke maatte gjøre nødvendigt.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning, og vedtoges enstemmigt med 73 Stemmer.

B. Christensen: Jeg vil tillade mig at foreslaa, denne Sag henvises til Finantsudvalget. Dette mit Forslag fter i Dverensstemmelse med den ærede Rigsdagsmand for Ribe (Krusse), og jeg behøver vist neppe at udvile, at mange Medlemmer her i Salen finde, at denne Sags Bessaffenhed er saaledes, at neppe noget Udvalg har nemmere ved at behandle den end Finantsudvalget.

Uden Forhandling blev det ovenstaaende Forslag

vedtaget med 54 Stemmer mod 5.

Formanden: Forinden vi gaa til den næste Sag paa Dagsordenen, skal jeg meddele Udfaldet af det Omvalg, som er blevet foretaget til Udvalget angaaende Forslag til Lov indeholdende Forbud mod Fiskeri med Drivvaad. Der var afgivet ialt 78 Stemmesedler, men da 1 var blank, var der 77 gyldige Stemmesedler tilbage, og det afgjorende Flertal var altsaa 39. Valgt blev Luxen med 41 Stemmer. Krusse havde 36 Stemmer.

Man gif derpaa til den sidste Sag paa Dagsordenen, som var:

Forespørgsel af Folkethingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgfreds (Kofod) til Indenrigsministeren, angaaende de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn.

(Forespørgselen findes i Tid. Sp. 1538).

Kofod: Som det vil være det høie Things Medlemmer bitterligt, indeholder Loven af 19de Februar 1861, om Omordning af de kommunale Skatter i Staden Kjøbenhavn,